

Cornelis Vreeswijk "Ann-Katarin"

Visit "[Ann-Katarin](#)" on MotoLyrics.com

Aldrig ur minnet bortskjuter jag vÃ¤rl
Ann-Katarin, den vÃ¤rna.
Hon gav mig mitt fÃ¶rsta sÃ¥r i min sjÃ¶l,
Hon gav mig skavsÃ¥r pÃ¥ knÃ¤na.
DÃ¤rtill hon skÃ¶nkt mig sitt hjÃ¤rta och allt,
Och fast blyg som en konfirmand,
LÃ¤rde hon ut alla knepen till mig,
Och dÃ¥ fick jag blodad tand.
Om pistiller och bin talade Ann-Katarin,
Men hon menade nÃ¥got helt annat.
Jag tror inte jag vill. Och hur ska det gÃ¥ till?
Men vi kom dit vi kom lik fÃ¶rbannat.

AvhÃ¥llsamheten Ã¤r inte modern,
Den alstrar onda safter.
KÃ¶rlekens mÃ¶da Ã¤r svaghetens vÃ¤rn
Och Ann-Katarin hade krafter.
Hon bytte tavla nÃ¤r jag skÃ¶tt till mÃ¥l,
SkÃ¶tt jag ej bytte hon Ã¶ndÃ¥.
Ja hon var en kvinna av rostfritt stÃ¥l,
Det lovar jag och svÃ¤r jag pÃ¥.
Ge mig kÃ¶rlek, ge vin, sade Ann-Katarin,
Ty det blir mig sÃ¥ trÃ¥kigt i lÃ¤ngden.
Ganska skral min moral och min stig inte smal,
SÃ¥ jag slipper att trÃ¶ngas i mÃ¤ngden.

Skulle jag sjunga om hennes behag,
Bleve jag panegyrisk.
Hon hade faktiskt magnetiska drag
Och hennes gÃ¥ng var lyrisk.
Armar och barm utan lyte och vank
Och resten var fin ocksÃ¥,
SÃ¥ jag blev fÃ¶rÃ¶lskad fastÃ¶n jag var pank,
Det lovar och svÃ¤r jag pÃ¥.
Du Ã¤r skÃ¶n, du Ã¤r fin, sa jag till Ann-Katarin,
NÃ¤r jag ser dig fÃ¥r jag stora darren.
Vill du svÃ¤rma ett tag? SÃ¶g ett ord blott och jag
GÃ¥r till pantbanken med gitarren.

Aldrig ur minnet bortskjuter jag vÃ¤rl
Ann-Katarin, den ljuva.
Hon gav mig mitt fÃ¶rsta sÃ¥r i min sjÃ¶l,

Hon spräckte den som en druva.
F r hon gav mig korgen f r en huligan
Som hon spelade fyrhändigt med.
Hon har behandlat mig som själva fan,
Dte kan jag ta på min ed.
Det finns penicillin, sade Ann-Katarin,
Det ser inte så farligt ut.
Adios, far I frid, nu har jag inte tid
Och förresten s  är det slut.

Visit [Cornelis Vreeswijk](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.

[MotoLyrics.com](#) | Lyrics, music videos, artist biographies, releases and more.